

Komentar Evandjelja: Obratite se Kristu, nepresušnom izvoru života

Evandjelje subote VI. Vazmenog
tjedna i komentar.

Evandjelje: Iv 21, 20-25

U ono vrijeme: Petar se okrene i opazi da ga slijedi onaj učenik kojega je Isus ljubio i koji se za večere bijaše privio Isusu uz prsa i upitao ga:

»Gospodine, tko će te to izdati?«

Vidjevši ga, Petar kaže Isusu:

»Gospodine, a što s ovim?« Odgovori mu Isus: »Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do toga? Ti idi

za mnom!« Stoga se pronese među braćom glas da onaj učenik neće umrijeti. No Isus nije rekao: »Neće umrijeti«, nego: »Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do toga?« Taj učenik za ovo svjedoči i ovo napisa. I znamo da je istinito svjedočanstvo njegovo. A ima još mnogo toga što učini Isus i kad bi se sve redom popisalo, sav svijet, mislim, ne bi obuhvatio knjiga koje bi se napisale.

Komentar

Nakon što smo jučer razmotrili lik svetog Petra i kako ga je Gospodin potvrdio u zadaći hranjenja ovaca (usp. Iv 21,17), u kontinuitetu s istim odlomkom, Crkva nas poziva da danas razmotrimo posljednje evanđeoske stihove svetoga Ivana.

I to zato što, kad se suoči s pitanjem svetog Petra o tome što će biti s Ivanom, Isus odgovara na pomalo zagonetan način (r. 21-22). Sam će učenik i evanđelist unijeti više svjetla u ove Gospodinove riječi, objašnjavajući njihovo značenje (r. 23).

Međutim, danas se usredotočujemo na posljednja dva retka Evanđelja: na to kako se svjedočanstvo vlastitog autora, „učenika kojeg je Isus volio“ (r. 20), koristi kao jamstvo da je istina ono što je zapisano u Evanđelju.

Sveti Ivan napisao je svoje evanđelje nadahnuto Duhom Svetim, da ojača našu vjeru u Isusa Krista, u ono što je učinio i u ono što nas je naučio.

Upravo je to produbljivanje Osobe Isusa Krista, sve dok joj ne dopustimo da bude središte našega života, to na što nas je pozvao biskup Fernando Ocáriz u svom prvom

pastoralnom pismu [1], nakon što je izabran za prelata Opusa Dei. Ovaj sve dublji odnos s Isusom Kristom uvijek će predstavljati nepresušni izvor za unutarnji život ljudi svih vremena.

Tako je to izrazio blaženi Pavao VI. „Kad se netko počne zanimati za Isusa Krista, ne može ga napustiti. Uvijek se ima što znati, nešto reći; ostaje najvažnije. Sveti Ivan Evandelist završava svoje Evandjelje upravo ovako (Iv 21,25). Bogatstvo stvari koje se odnose na Krista toliko je veliko, toliko je duboko da moramo istražiti i pokušati razumjeti (...), toliko svjetlosti, snage, radosti i čežnje koje proizlaze iz Njega, toliko su stvarni iskustvo i život koji dolazi od Njega, da se čini nezgodnim, neznanstvenim, nečasnim, ako bi prekinuli razmišljanje o njegovom dolasku na svijet, njegovom prisustvu u povijesti, kulturi i znanosti, a da se ne spomene

stvarnost njegovog vitalnog odnosa s našim vlastitim savjestima, on to iskreno traži od nas »[2].

[1] Usp. F. Ocáriz, Pastoralno pismo 14-II-2017, n. 8.

[2] Blaženi Pavao VI., Opća audijencija, 20. veljače 1974

Pablo Erdozáin // Will Turner -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-sabado-septima-
semana-pascua/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-sabado-septima-semana-pascua/) (31.03.2026.)